

κὴ κτάνεν, οὐδ' ἀφ' ἄμαρτε δολοφροσύνησι νόοιο .
ἦτοι γὰρ παλαμίδης πόρθεεν ἄστρα ἰσίων
σὺν Ἀχιλλῆϊ, ἔλον δὲ εἰήθησι ἰσῆσι τε πόλπας:
ἐκ ἰάων καμήλια πολλά φέρων παναχαιοῖς,
ἠδὲ γυναῖκας πολλὰς, χρῦσος δ' ἄσυνόμεσαν,
αὐλας Ἀχιλλεύς ἰπποδάμειαν ἔλε βρισθηθε
οἶθε ἀπ' ἄλλων ἀργείων, κ' ἔχεσκε παρ' αὐτῶν.

πα. κ. ὄρεων. οο metrum requireret, παναφράδμονα. 55.
sonbe, ὡς ἔφασθ' οἱ δέ τε - 77 γ. ἐκφυγόν. π. ἡλίω, ἀνῆς οἱ
ἐμπίδελο. 5. γ. ἀφάμαρτε.

166. ΚΑΙ ΕΙΣ ἈΛΑ ΒΑΙΝΕΤΕ ΠΑΝΤΕΣ. πᾶς λοιμὸς ἀπ'
ἐκφλογοφρέως ἠλίου κ' γῆς ἀναδίδοται. κατὰ γῆν ἰὸν
λοιμῶδη καιρὸν καθαροῦ ἰὸν ἀέρα ἢ θάλασσα κέκλι.

Atianu lib. XIX, non procul ab initio.
Hom. Il. α. 50, ibiq. scholia minora.

174. ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ ΠΟΡΘΕΕΝ. παλαμίδης γὰρ σὺν Ἀχιλλῆϊ
πόρθεεν.

αἱ πόλεις, ἄσπερ Ἀχιλλεύς ἔλε σὺν παλαμίδει.
λέσβος, ⁷³Φωκίαι, ⁷⁴χολοφῶν, ⁷⁵κλαζομυαί, κ' σμύρνη,
κύμνη, ⁷⁶ἰνῶ, ⁷⁷αἰγιάδος, ⁷⁸αἱ ἐκαστὸν αἱ πόλεις,
σίδη, κ' ἄτραμύθειον, ⁷⁹λίλαιον, κ' κολώνη,
⁸⁰ἔνδιον, ⁸¹κίκα, ⁸²λυρνατὸς, ⁸³ἰένεδθε σὺν Ἰαρίστῃ,
⁸⁴θήβη, ⁸⁵χρῦσι, κ' ⁸⁶πίδατος, αἰνεόν τε κ' πῖνθε.
ἰαύλας κατέχευε Ἀχιλλεύς πόλεις, σὺν παλαμίδει,
τῶ σοφάταλῳ εὐβοῖ, κ' στρατηγικῶτάτῳ,
10. οὐδ' ναυπλίου ἰὸ σοφοῦ, μητρὸς δὲ τῆς κλυμμένης.

in ms. ad oram erat, σημειώσαι ἰὸ
τρέττον τῶν πολιτικῶν. Ea, in
cod. confuse scripta, in ordinem digessi.
Historia alibi non habetur.

177. ΧΡΥΣΟΧ Δ ΑΣΤΥΝΟΜΕΙΑΝ. ἰώνων διάλεκτι
ἔστι, ἰὸ, ἰὰ εἰς ἢ λήγοντα θηλυκὰ διὰ ἰὸ εἰα ἐκφέ-
ραν: λευκίωσι, λευκίωσις: πινελόση, πινελόσηα:
περσεφόνη, περσεφόνεια: ἄσυνόμεν, ἄσυνόμεια, κ' ἰὰ
ὁμοια. ἄσυνόμεν δὲ ἢ ἰὸ χρῦσος θυγάτηρ ἐκαστῆλο,
ὡς ἢ ἰὸ βρισείως ἰπποδάμεια. τὸ γὰρ χρῦσις, κ'
ἰὸ βρισίς, πατρῶνυμικῶ εἰσι, κ' οὐ κύρια.

ΕΥΡΑΤΣ. ad od. α. p. 49. & od. κ. p. 406.
Etymology in Πλεσιδίχην, & alii.

Ad uerbum fere sunt in scholiis
minoribus ad Hom. Il. α. 390. Ηερεχ. Ἀσυνόμεν.
ἢ χρῦσις, ὑπὸ τῶν νεωτέρων.

72. ἰὸ. ἐπόρθε. sed plura uidentur deesse. 73. Φωκία malim. In-
telligi tñi ἐν μυκάλη, ut loquitur Stephanus. Vide Hom. Il. α. ε. 869
Tamen et Suidas Φωκία χείρα habet. 74. Hom. Il. ε. 855. Ibi scholia, ΑΙ-
ΠΑΛΟΝ, πᾶντα ἰὸν παραθαλάσσιον ἰόντων ἰὸς παφλαγονίας λέγει.
75. an dios πόλις intelligitur, quae & ἐκατόμωλις, sepe Stephanus, dicta?
76. notum uidetur Creta ἢ ἐκατόμωλις signari. Sic ante λέσβε
in urbem nuncupat. refertur, quae πελάπολις erat, sepe J. Tzetza
ad Lycoph. u. 1097. 77. de polygraphia huius urbis ad Stephanum. 78. ἰὸ
λίλαια? sic Lycophron, u. 1073, & ante Hom. Il. ε. 512. Sed Asiaticae urbes recensentur,
79. Hom. Il. ε. 689. 80. Hom. Il. ε. 841. 81. quae apud Stephanum quarta
est. uide & Stephodidymum ad Il. ε. 689. adde Cellarii Geogr. Vet. T. II, p. 43.
82. Notum χρῦσις. 83. Hom. Il. ν. 172. Suidas, ΠΗΔΑΚΟΣ, ὄνομα πόλεως.
Ρορῆμαε διασ. obscurae sunt. 84. ἰὸ, κατέχευε.

non Etopraeae. 78. Et haec non recedat memorari ab auctoribus.

εχκς. ἄλλ' ἄρα τῶν αἰοῖτε κορφαίων εἶθε ἐρατῶν:
χρῦσις μ' ἐν τυτθῇ, λεπτή, γλαυρόχρους,

tanquam femininum,
Non habetur hoc inter χαρακτηριστικά ἐπιθώ-
νης ἐκπρίτων ἀνδρῶν, κ' ἰσθμίων ὀμνηύεως, ἢ
αὐτῶν Βορβυρογεννητῶν.